
Celá v bílém

Uprchlá nevěsta. Jakmile to označení zaslechla, Laurie si okamžitě vzpomněla na případ, který před lety otrásl veřejností. Amanda Pierceová, krásná světlovlasá dívka, se měla provdat za pohledného právníka, s nímž se seznámila na vysoké škole. Svatbu si naplánovali v luxusním prázdninovém rezortu v Palm Beach na Floridě. A ráno před svým velkým dnem nevěsta prostě a jednoduše zmizela.

Kdyby se příběh odehrál v kterémkoliv jiném období Lauriina života, jistě by fotografii Amandy Pierceové ihned poznala. Možná by dokonce poznala i její matku Sandru. V jiné době by se příběh mladé nevěsty, která se den před svatbou záhadně vypařila, ocitl na první příčce jejího žebříčku námětů. Věděla o četných spekulacích, podle nichž Amanda v poslední chvíli dostala z manželství strach a začala nový život někde jinde, mimo dosah panovačné rodiny, možná dokonce utekla s tajným milencem. Jiní se domnívali, že se v noci s ženichem pohádali, on ztratil nervy, vybuchl a... „Je jenom otázka času, než se najde tělo.“

I když by tedy příběh za jiných okolností určitě upoutal její zájem, Laurie ho moc pozorně nesledovala. Amanda Pierceová zmizela jen několik týdnů poté, co Lauriin manžel utrpěl smrtelné střelné zranění přímo před očima tehdy tříletého syna Timmyho. A zatímco Amandin obličej se objevoval v televizním zpravodajství po celých Spojených státech, Laurie si vzala v práci volno a události mimo zdi jejich domu ji ponechávaly lhostejnou.

Vzpomněla si, jak tehdy vypnula televizor s myšlenkou, že pokud nevěsta nedostala strach a neutekla, muselo se jí stát něco strašného. Bylo jí líto její rodiny a soucítila s jejich utrpením.

Hleděla na snímek a vzpomínala na onen hrozný den. Greg vzal Timmyho na dětské hřiště. Při odchodu manžela letmo políbila a pohladila syna, který seděl tátovi na ramenou. Tehdy naposled cítila Gregovy teplé rty na svých.

Ironií osudu se svatební oslava Amandy Pierceové měla odehrávat v hotelu Grand Victoria. Laurie si dobře pamatovala, že ten podnik kdysi s manželem navštívili. Greg ji tehdy táhl do moře navzdory jejím rozesmátým protestům, že je voda moc studená.

Její úvahy přerušilo zaklepaní na dveře; vzápětí dovnitř vpochodovala Grace s podnosem, na němž přinesla dva šálky kávy a sladké pečivo, které její nadřízená koupila ve francouzské pekárně. Když si Laurie všimla, že Grace paní Pierceové naservírovala i svůj oblíbený mandlový croissant, odměnila asistentku úsměvem.

„Mohu nabídnout ještě něco jiného?“ Grace si nepotrpěla na tradice, ale v důležitých záležitostech se chovala podle staromódních mravů.

„Ne, děkuji, drahoušku,“ zmohla se Sandra Pierceová na úsměv.

Jakmile sekretářka odešla, Laurie prohodila: „Nevzpomínám si, že by se o zmizení vaší dcery v poslední době mluvilo.“

„Já také ne, a to je právě ten problém. Už od chvíle, co byla prohlášena za pohřešovanou, se nám zdálo, že policie postupuje jen rutinně. V Amandině pokoji se nenašly žádné stopy zápasu. Nikdo v celém rezortu neohlásil nic neobvyklého. A hotel Grand Victoria – tam se měla svatba odehrávat – je absolutně bezpečné místo. Neuniklo mi, jak se policisté pořád dívají na hodinky a na mobilní telefony, jako kdyby se Amanda měla ohlásit z domu v New Yorku a přiznat se, že si vdavky prostě rozmyslela.“

Laurie uvažovala, do jaké míry byly Sandřiny postřehy ohledně policejního vyšetřování ovlivněny její předpojatostí. I na základě pouhých útržků televizních reportáží, které tehdy zachytila, si jasně vzpomínala, že hotelový areál prohledávaly týmy dobrovolníků, jimž by jistě neunikla žádná stopa. „Pokud si dobře pamatuju, pátrání po vaší dceři bylo velmi intenzivní a rozsáhlé,“ namítla. „V celostátních zprávách se o tom mluvilo řadu týdnů.“

„Ach ano, jistě, odškrty se všechny položky s příslušnými činnostmi, které se mají vykonat, když se někdo pohřešuje,“ odvětila Sandra zahořkle. „I my jsme několikrát denně stáli před kamerou a prosili jsme veřejnost o pomoc při pátrání.“

„Koho myslíte tím *my*?“ Laurie přistoupila ke stolu a vytáhla ze zásuvky poznámkový blok. Cítila, jak si ji Sandřin příběh podmaňuje.

„Můj manžel Walter. Dnes jíž bývalý manžel, ovšem pořád Amandin otec. A samozřejmě její snoubenec Jeff Hunter. Zúčastnila se vlastně celá svatební společnost: moje další děti Charlotte a Henry, dvě Amandiny přítelkyně ze školy Meghan a Kate a Jeffovi spolužáci Nick a Austin. Po celém okolí jsme rozdávali letáky s Amandiným popisem. Pátrání se zprvu soustředilo na samotný rezort a pak se postupně rozšiřovalo. Pukalo mi srdce, když jsem viděla, jak prohledávají izolované oblasti, průplavy, staveniště a bažiny podél pobřeží. Po měsíci však bylo pátrání zastaveno.“

„Já to nechápu, Sandro. Proč vaši dceři říkali Uprchlá nevěsta? Uměla bych si představit, že se policie v prvních hodinách, možná dokonce dnech, domnívala, že Amanda dostala z manželství strach. Ale jak čas běžel, museli přece s vámi sdílet vaše obavy. Co v nich vyvolalo dojem, že vaše dcera odešla z vlastní vůle?“

Laurie poznala, že se Sandře do vysvětlení moc nechce, a tak přitlačila: „Sama jste uvedla, že se v jejím pokoji nenašly žádné stopy zápasu. Chyběla snad její zavazadla? Její kabelka?“ To jsou fakta, na jejichž základě policie rozlišuje mezi útekem a zločinem. A bez peněz či dokladů se těžko utíká, pomyslela si.

„Ne,“ řekla Sandra rychle. „Z Amandiny kabelky zmizela jediná věc, řidičský průkaz. Šaty, kabelka, kosmetika, kreditní karty, mobilní telefon – všechno zůstalo v pokoji. Večer obvykle odcházela jen s maličkou taštičkou – tam si uložila klíč od pokoje, pudřenku a lesk na rty. Tyto věci se nenašly. Kdyby chtěla někam odjet autem, řidičák by se jí do taštičky snadno vešel. Půjčili si s Jeffem automobil na letišti. Pokud je nám známo, Amanda byla poslední, kdo to auto použil – ráno odjela s děvčaty nakupovat. K hotelu samozřejmě patří parkoviště. Bez obsluhy. Tam také parkovali.“

Anebo, uvažovala Laurie, si Amanda vzala řidičský průkaz a nějaké peníze a setkala se s někým neznámým. Už chápala, proč lidé spekulovali o tom, že odešla z vlastní vůle. Existovala však další otázka: „Co se stalo s tím půjčeným automobilem?“

„Našel se o tři dny později odstavený za opuštěnou benzinovou pumpou asi osm kilometrů od hotelu.“

Laurie si všimla, že Sandře ztuhly rty a její obličej dostal zlostný výraz.

„Policie očividně věřila, že se u té benzinky s někým setkala a přesedla do jiného auta. Když se druhý den ráno roznesla zpráva o jejím zmizení

a v televizi ukazovali její fotku, jakási žena z Delray Beach tvrdila, že viděla Amandu v bílém kupé značky Mercedes, které zastavilo na semaforu kolem půlnoci onoho dne, kdy se ztratila. Ta ženská tvrdila, že si vyšla na noční procházku a že si Amandu dobře prohlédla. Seděla prý vedle řidiče. O něm však neuvěděla nic než to, že jí připadal vysoký a měl na hlavě baseballovou čepici. Ta ženská byla blázen, to vím naprosto jistě. Vyžívala se v publicitě. Trásla se na to octnout se před kamerami.“

„Myslíte, že jí vyšetřovatelé věřili?“

„Většina ano,“ odpověděla Sandra hořce. „Jednou jsem před policejní stanicí vyslechla debatu dvou detektivů. Opírali se o hlídkový vůz, kouřili a mluvili o mé dceři, jako kdyby to byla nějaká postava z televizního seriálu. Jeden si byl jistý, že Amanda měla tajného milence – ruského milionáře, s nímž teď žije na některém karibském ostrově. Druhý vrtěl hlavou a já se domnívala, že bude mou dceru hájit, ovšem místo toho prohlásil – na to nikdy nezapomenu: ‚Až vyloví její tělo z Atlantiku, budeš mi dlužný deset babek.‘“

Sandra polkla vzlyk.

„Je mi to líto.“ Laurie nevěděla, co jiného říct.

„Ach, věřte mi, pořádně to ode mě schytali. No nic, případem se pořád zabývá jedna policistka, detektiv Marlene Hensonová. Je to schopná žena, ale stopy už dávno vychladly. Promiňte mi osobní poznámku, paní Moranová. Přišla jsem za vámi z jednoho konkrétního důvodu. Vy totiž víte, jaké je ztratit někoho blízkého... a dlouhé roky netužit, proč se to stalo nebo kdo za to nese vinu.“

Greg zemřel po jediném zásahu do hlavy, když rozhoupával syna na houpačce. Střelec záměrně mířil na něho a Timmyho znal jménem. „Timmy, vyřídí matce, že příště je na řadě ona,“ řekl mu tehdy. „A potom ty.“ Po následujících pět let Laurie věděla o manželově vraždi jen tolik, že má modré oči. Tak ho nazval její syn, když křičel: „Modroočko zastřelil mého tátu!“

Na Sandřino prohlášení Laurie jen přikývla.

„A teď si představte, paní Moranová, že víte ještě méně. Nevíte ani, zda člověk, kterého jste milovala, žije, nebo je mrtvý. Nevíte, zda trpěl, nebo je někde živý a zdravý. Možná se domníváte, že mám oproti vám svým způsobem štěstí. Dokud se nenajde Amandina mrtvola, můžu se utěšovat nadějí, že pořád žije. Nikdy neuvěřím, že odešla z vlastní vůle, ale možná ji někdo unesl a ona se teď pokouší dostat na svobodu. Nebo ji srazilo auto a násled-

kem úrazu trpí ztrátou paměti. Nevzdávám se naděje, ale občas si říkám, že by se mi ulevilo, kdybych jednou zvedla telefon a dozvěděla se, že je po všem. Alespoň bych věděla, že odpočívá v pokoji. Konečně bych to věděla s jistotou. Ale do té doby nemohu přestat. Nikdy svou dceru nepřestanu hledat... a vy snad jste má poslední šance.“

Laurie odložila zápisník na kávový stůlek, opřela se na židli a obrnila se – teď Sandře Pierceové zlomí srdce.

* * *

Laurie si zastrčila za ucho uvolněný pramínek vlasů, což vždycky prozrazovalo její nervozitu. „Paní Pierceová...“

„Říkejte mi prosím Sandro.“

„Sandro, já si neumím představit, jak obtížné pro vás musí být, když nevíte, co se Amandě stalo. Ale náš program má jen omezené možnosti. Nejsme ani policie, ani FBI. Vracíme se na místo činu a snažíme se rekonstruovat události očima lidí, kteří se na nich podíleli.“

Sandra Pierceová se předklonila, připravená bránit svou pozici. „Právě proto by byl Amandin případ perfektní. Grand Victoria patří k nejslavnějším hotelům na světě. Nabízí úžasnou kulisu a lidé milují historiky o svatbách a většina neodolá záhadám. Víím, že bych dokázala k účasti přesvědčit svou rodinu, včetně bývalého manžela. A už jsem se spojila s jednou z družiček, Kate Fultonovou, která mi slíbila, že udělá, co bude moci. Věřím, že dva ženichovi mládenci budou také souhlasit. Pokud se týká Jeffa, nemyslím si, že by měl to srdce odmítnout.“

„O to nejde, Sandro. Zaprvé, námětem našeho pořadu jsou staré, nevyřešené případy. Nevyřešené *zločiny*. Sama jste uvedla, že policie nemá žádný hmatatelný důkaz, že se vaše dcera stala obětí zločinu. Možná máte pravdu a někdo ji skutečně násilím odvedl. Ale zatím jsem neslyšela o žádném důkazu, který by potvrdzoval, že došlo ke zločinu.“

To už Sandře tekly z očí slzy.

„Je to už déle než pět let,“ řekla naléhavě. „Dcera byla úspěšná podnikatelka. Zbožňovala New York. Před jejím zmizením nebyly zaznamenány žádné neobvyklé výběry hotovosti nebo transakce hrazené kreditní kartou, a od té doby už vůbec nic. Amanda milovala své přátele a svou rodinu. Nikdy by nás neuvrhla do tak hrozné situace. Kdyby se nechtěla vdávat, prostě

by to Jeffovi šetrně oznámila a v klidu by šli každý svou vlastní cestou. Prosim, v tomto mi musíte věřit – Amanda neutekla.“

„Dobře, ale pořád tu existuje druhý problém. Náš pořad se jmenuje *Ve stínu podezření* z určitého důvodu. Soustředujeme se výlučně na zločiny, kde lidé blízcí obětem skutečně žijí ve stínu podezření, i když proti nim nebylo vzneseno formální obvinění. Vzhledem k tomu, že technicky vzato je Amanda v dané chvíli pouze pohřešovaná, nikoho nelze považovat za podezřelého ze spáchání zločinu proti její osobě.“

„Ach, domnívám se, že o Jeffu Hunterovi by se dalo říct něco jiného.“

„O ženichovi? Řekla jste přece, že spolu s vámi a s vaším manželem vedl pátrání.“

„Zpočátku ano a nás by nikdy nenapadlo, že by Jeff mohl mít s tím, co se stalo Amandě, cokoliv společného. Ale týden po jejím zmizení si Jeff najal právníka a bez jeho přítomnosti odmítal hovořit s policií. K čemu by potřeboval právníka, kdyby neudělal nic špatného? A to nemluvím o tom, že je sám právník!“

„To opravdu vypadá divně.“ Laurie samozřejmě věděla, že nevinní angažují právníky pro svou ochranu, sama by to však nikdy neudělala, i když jí po Gregově vraždě neuniklo, jak nedůvěřivě si ji někteří policisté prohlíželi.

„A když se Jeff vrátil do New Yorku, někteří kolegové žalobci se ho snažili vypudit z úřadu, jelikož se domnívali, že byl do Amandina zmizení nějak zapletený. I dnes, když navštívíte internetové stránky amatérských kyberdetektivů, narazíte na spousty lidí, kteří si myslí, že Jeff odpovídá vašim požadavkům na účast v pořadu *Ve stínu podezření*. Určitě by si váš program naladili, kdybyste se rozhodla věnovat ho Amandinu případu.“

Odmítnout Sandru se ukázalo jako mnohem obtížnější oříšek, než Laurie očekávala. Navíc s každou uplynulou minutou rostlo její znepokojení, že ztratila celé dopoledne, které měla věnovat přípravě na poradu se šéfem ohledně nových potenciálních případů. Sestavila seznam tří nejvážnějších uchazečů, jejichž případ by ve svém pořadu řešila, dosud se však nerozhodla, kterého z nich upřednostní. Potřebovala si uspořádat myšlenky.

„Uvažujme realisticky, Sandro. Manželé a milenci se vždycky ocitnou svým způsobem pod drobnohledem, když zmizí jejich partnerka. Sama jste řekla, že podle vás je Jeff nevinný,“ protestovala.

„Ne, řekla jsem, že jsme tomu *zpočátku* věřili. Ve skutečnosti nám ho bylo strašně líto. Ale pak jsme nemohli zavírat oči před fakty. Nejdřív si našel obhájce. Pak jsme zjistili, že pro Jeffa jsou v sázce nějaké peníze. Víte, Amanda s ním uzavřela takovou dohodu. Díky Walterovu podniku měla naše rodina – a také Amanda, která ve firmě pracovala – velmi dobré finanční zabezpečení; zato Jeff pocházel ze skromných poměrů.“

„Neříkala jste, že snoubenec vaší dcery je právník?“ podivila se Laurie.

„Ano, a velmi schopný. Právníckou fakultu Fordhamovy univerzity absolvoval jako nejlepší z ročníku. Ale nedisponuje žádnými rodinnými penězi a sám také nepatří k typu lidí, kteří je umějí snadno vydělat. Jako veřejný obhájce v Brooklynu dostával zhruba třetinu toho, kolik činil Amandin plat, a to nemluvím o prosperující rodinné firmě. Nikdo nepochyboval, že Amanda převezme řízení podniku, kdyby otec odešel na odpočinek. Já osobně nesnáším předmanželské smlouvy, které už dopředu počítají s rozvodem, ale Walter na tom trval.“

„Jak Jeff zareagoval?“

„Řekl, že jako právník to naprosto chápe. Mně se ulevilo, když ochotně souhlasil s podpisem. Ovšem později jsme zjistili, že kromě předmanželské smlouvy Amanda sepsala měsíc před svatbou poslední vůli. Walter si dělal starosti, že Jeff rodinu okrade, kdyby manželství ztroskotalo, ale Amanda samozřejmě mohla sepsat závěť zcela podle vlastního uvážení. Podle mého názoru ji otcovo naléhání na předmanželskou smlouvu tak rozladilo, že tu poslední vůli sepsala, aby Jeffa uchlácholila. Odkázala mu celý svůj svěrečnický fond.“

„Kolik v něm bylo?“

„Dva miliony dolarů.“

Laurie vykulila oči. Sandra nežertovala, když prohlásila, že rodina má peníze. „Takže Jeff inkasoval? Nebo platí sedmiletá lhůta, než je člověk prohlášen za mrtvého?“

„Ano, tak přikazuje zákon, alespoň pokud vím. Předpokládám, že pokud se Amandino tělo najde, ten pitomý policista na Floridě vyhraje desetidolarovou sázku a Jeff získá dva miliony plus nezanedbatelný investiční výnos. Ale vím také, že by mohl ještě před uplynutím sedmileté lhůty kdykoliv požádat soud, aby prohlásil Amandu za mrtvou, a získat ty prostředky ihned. Kdyby ovšem Amanda od svatby na poslední chvíli odstoupila, nedostal by

vůbec nic. Žádné rozvodové vyrovnání a pochopitelně žádné dědictví, protože Amanda by hned po návratu do New Yorku poslední vůli změnila.“

„Museli jste ho dobře znát, když byl s vaší dcerou zasnoubený. Připadal vám Jeff jako nebezpečný člověk?“

„Ne, naopak. Pokládali jsme ho za ideálního partnera pro naši dceru. Zdálo se nám, že je Amandě naprosto oddaný, ve skutečnosti snad až chorobně loajální. Ale když se dnes ohlížím do minulosti, možná jsme si měli povšimnout některých náznaků. Pokud je mi známo, jeho dva nejlepší přátelé Nick a Austin jsou do dneška svobodní mládenci a pořád střídají partnerky. Vrána k vráně sedá, jak se říká.“

„Myslíte, že Jeff byl Amandě nevěrný?“

„Vzhledem k načasování s Meghan je to možné.“

Laurie pohlédla na poznámkový blok, který ležel na stolku. „Meghan je...“

„Meghan Whiteová, hlavní družička, Amandina nejlepší kamarádka už od studia na Colby College. A zůstaly si velmi blízké i poté, co obě přesídlily do New Yorku. I ona je právnička, specializuje se na imigrační právo. Amanda a Jeff se znali už na škole, ale nechodili spolu. Byla to vlastně Meghan, díky níž se v New Yorku zase setkali. A vím najisto, že toho litovala.“

„Co tím myslíte?“

„Inu, ukázalo se, že Meghan s Jeffem chodila ještě předtím, než ho Amanda poznala. A jakmile Amanda zmizela, Meghan okamžitě zaujala její místo. Se svatbou také dlouho nepočkali. Dnes je Meghan Whiteová manželkou Jeffa Huntera. A já se domnívám, že jeden z nich anebo možná oba společně zavraždili mou dceru.“

Laurie sáhla pro zápisník. „Dobrá, začněme znovu od začátku.“